

Tidsskifte i Gjerdøløyen

Av EMBRET AALBU

Tidlig vårdag. Lammingsstria er over. En befriende følelse da å fare på setra for å sjå om det snart er sauebeite. Å gå den gamle stien utover Gjerdøløyen. På hjørnet av setervangen sitter buskskvettthannen i år som alle vårer før.

Litt lenger fram, og der hører jeg den, blåstrupen. Og sannelig setter den i gang ringlingen av sølvbjellene, liksom for å gi meg ekstra glede. Og så var det furua. Litt skraping i barken, og dermed kommer den settende. Hurtige, skarpe skrik og en flyoppvisning så jeg får se den rødbrune oversida. Tårnfalk. Den har nok reir her i år også. Gjerdølkloppa og Røstbekken med sin brune botn. Opp på haugen og forsiktig fram dit myra åpner seg. Og jo, et tranepar på trekk med kvileplass her.

Morgenskodda tyt opp av myra bakafor og gir fin bakgrunn. Gjennom den stovokste bjørkeskogen utover til Gravbekken setter fuglekoret i for fullt. En rødvinge skvetter ut fra en busk. Og der er reiret. Tre egg, så den er nok ikke ferdig enno. Gravbekken bruser stri over steinene som ei helsing fra villfjellene innmed Blåhø. Rast under Hammeren. Sola glitrer inn gjennom bjørkestammene. Jeg døser av til den fine søgen fra fjerne bekker.

Ja, slik var det. Men så kom veien. Med sin brautende åpne gate og betongbruer. Og idyllen utover Gjerdøløyen ble vesentlig forringet. Men seterflytting og vedtransport ble vesentlig lettere.

De gamle kloppene var idylliske, men kunne også by på overraskelser og problemer. Jeg husker første året vi drev med sau og skulle flytte til Rensbekken. Vi hadde kjøpt inn mesteparten av flokken høsten før som lam så de var helt ukjente med veien. De lurte nok på hvorfor i all verden de skulle dra avgårde slik? Vi starta klokka ett om natta. Klokka åtte var vi ikke kommet lenger enn til Osen.

Tverråa i Innerdalen.

(Ivar Horvli)

